

maatte vige tilbage for. Den højtærede Forsvarsminister udtalte i Tilknytning til det forannævnte, at Danmark er et af de mest afmægtige Lande i Europa. Ja, ethvert lille Land, som staar alene, er naturligvis afmægtigt, men har den højtærede Minister ikke staaet overfor store Vanskeligheder i Livet, saaledes som vist de fleste har? Isaadanne Tilfælde synes jeg — det er en Erfaring, jeg har gjort —, at det gør forbavsende godt og fører igennem mange Vanskeligheder, naar vi blot selv har Følelsen af at have gjort vor Pligt; som med de enkelte Individier, saaledes er det ogsaa med Staten. Det farlige er efter vor Overbevisning; om vi begynder fuldstændig at isolere os. Vi maa naturligvis med den største Iver deltage i Fredsarbejdet overalt, hvor der er Mulighed for at vinde frem, men erhverve alle Rettigheder og skyde Pligterne fra os, det kan vi ikke.

Jeg skulde have udtalt, at Danmark var et af de mest velstillede Lande i Europa. Jeg maa anmode den højtærede Minister om at læse mine Udtalelser igennem; thi hvad jeg har sagt om Danmark med Hensyn til Velstillethed, refererer sig til en Sammenligning, jeg anstillede med Finland, idet jeg sagde, at Finland, der har et kraftigt Forsvar, meget kraftigere end det danske, i alt Fald hvad Hæren angaar, er et meget fattigere Land end Danmark. Det er alt, hvad jeg har udtalt angaaende det Spørgsmaal. Videre udtalte den højtærede Forsvarsminister, at hvis Venstre havde været ved Magten i 1914, da Krigen udbrød, var det gaaet galt. Der sigter han naturligvis til Udtalelser, som i sin Tid fremsattes af daværende Landstingsmand Jørgen Pedersen og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg tror imidlertid ikke, vi behøver at optage en Debat om det Spørgsmaal, som jo er debatteret gentagne Gange. Den højtærede Minister ved, at disse to Medlemmer, efter at de havde overvejet Sagen nøje og faaet de nødvendige Oplysninger, ogsaa var af den Anskuelse, at Minerne skulde lægges ud i Store Bælt; saa vidt jeg husker, kom der samme Dags Eftermiddag, som de om Morgenen var blevet spurgt, et Brev fra dem i saa Henseende. Det er jo en given Sag, at Folk, ikke med Timers Varsel kan sige deres Mening om et Spørgsmaal, som er af den allerstørste Betydning for vort Land. Der er dog adskillige Ting, som maa overvejes, og det var netop det, der var Tilfældet for de to Medlemmers Vedkommende.

Der blev holdt en Tale af det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, stemningsbevæget, som han jo altid er, naar han taler her. Det ærede Medlem udtalte Afsky for Krigen og fremhævede, at denne Afsky i særlig Grad er fremme i Arbejderkredse, men han kan være overbevist om, at den er fremme ikke alene i Arbejderkredse, men ogsaa i Bonde- og Borgerkredse og i hele det danske Folk, noget andet er, at vi altsaa ikke mener, at vi kan se bort fra alt, hvad der hedder at værgе vort Land. Det ærede Medlem kom ind paa, at vi skulde fremme det store Broderskab. Ja, vi skal fremme Samarbejdet mellem Landene og Nationerne, deri vil vi gerne tage Del, vi ønsker og haaber og tror, at netop Folkeforbundet efterhaanden maa kunne afgive Bevis for, at der virkelig kan udrettes noget, naar Landene arbejder i Fællesskab. Det ærede Medlem var naturligvis stærblind, naar han vendte sig mod Øst, og udtalte, at der var ingen Bolschevikfare. Jeg synes tværtimod, at naar man ser paa Landene ved Ruslands Grænse, er det noget andet, man faar Syn for dér.

Jeg har naturligvis med Interesse hørt den højtærede Udenrigsminister holde sin Tale i Dag, og jeg vil, som sagt, forbeholde mig efter at have læst Talen igennem at komme ind paa enkelte af de Ting, den højtærede Udenrigsminister berørte. Jeg havde Indtryk af, at den Tale, den højtærede Minister holdt i Dag, ikke var saa ganske lidt forskellig fra den Tale, han holdt den 17. November her i Tinget. Jeg maatte forstaa den højtærede Udenrigsminister saaledes — det kan være, jeg tager fejl —, at han staar fuldstændig solidarisk med den øvrige Regering, og jeg har forstaaet ham saaledes, at han i og for sig kan ønske, at de foreliggende Lovforslag ganske uændrede gaar gennem Rigsdagen. Hvis jeg tager fejl heri, vil jeg anmode den højtærede Udenrigsminister om at retlede mig. Ved de Udtalelser, den højtærede Minister har fremsat i Dag, forekommer det mig, at han kommer i en haabløs Modstrid med de Udtalelser, han fremsatte den 17. November, idet han den Gang udtalte, at der skal ydes en virkelig Modstand. Kan da disse 7000 Konstabler yde en virkelig Modstand? Maa jeg spørge: *Kan de gøre det? Skal de i det hele taget gøre Modstand?* Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at det ikke skulde være et Skinforsvar — er det ikke netop et Skinforsvar, disse 7000 Konstabler med korte Bøsser, som skal stilles